

3 Адвокат Микола Кіккас у разі примусової депортації чи заохочення переміщення кримчан з анексованого півострова закликає звертатися по допомогу до Прокуратури АР Крим

9 Указ Президента України «Про внесення змін до Положення про проходження військової служби військовослужбовцями Служби безпеки України»

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 30 ЖОВТНЯ 2020 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№211 (6825)

ЦИТАТА ДНЯ

Олексій ДАНІЛОВ:

«Рішення певних органів державної влади носять антидержавний і антиконституційний характер. Вважаю, що їхні окремі дії становлять загрозу національній безпеці України».

Секретар РНБО про останні гучні ухвали вітчизняних судів щодо діяльності антикорупційних органів

Президент ініціював консультації

ПЕТИЦІЯ І РІШЕННЯ. Днями набрала необхідну кількість голів петиція із проханням до Президента подати до Верховної Ради законопроект про ліквідацію Окружного адміністративного суду міста Києва. Як повідомляє Офіс Президента, звернення мотивовано необхідністю забезпечення права громадян на справедливий суд, а також, цитуючи текст петиції, свідченням «глибоко вкоріненої в суді корупції та практики неправосудності рішень».

Відповідно до частини другої статті 125 Конституції України, суд утворюється, реорганізовується і ліквідується законом, проект якого вносить до парламенту Президент після консультацій з Вищою радою правосуддя.

Володимир Зеленський від самого початку політичної кар'єри підкреслював, що обов'язкове врахування суспільної думки під час ухвалення важливих державних рішень має бути пріоритетом. Тому він пропонує розпочати необхідні консультації з ВРП для напрацювання прозорості та коректної процедури, яка дала б змогу вирішити питання Окружного адміністративного суду міста Києва і зняти певну напругу в суспільстві щодо цієї ситуації.

ЦИФРА ДНЯ

7,8 млрд куб. м становить потенціал виробництва біометану в Україні на рік. Це 25% загального річного споживання газу в країні

Коли доступне житло перетвориться із мрії на реальність?

Фото Володимира Зайки

КВАДРАТНІ МЕТРИ. Недостатнє фінансування державних житлових програм може призвести до загострення соціального напруження у країні

Дефолту галузі не повинно статися

АГРАРНИЙ БІЗНЕС. Зернотрейдери та інші ділові партнери сільгоспвиробників застерігають їх від спроб відмовитися від виконання раніше укладених контрактів

Володимир КОЛЮБАКІН,
«Урядовий кур'єр»

Нині, як відомо, головний засіб фінансової підтримки аграрного сектору — форвардні контракти та аграрні

розписки. Нагадаємо: їх укладають наперед під майбутній урожай за усталеною ціною, під аванс. За цей аванс сільгоспвиробник закупає засоби виробництва, аби виростити обіцяний урожай, а після його

збирання розраховується із кредитором.

Певна річ, це лотерея. Сільське господарство — взагалі галузь ризикова, урожай може не вирости, як у деяких аграріях цього року, крім того, ринко-

ва ціна сільгосппродукції може відрізнятись від зафіксованої у контракті і в той, і в інший бік.

Тобто якщо урожай в усіх виявився добрий і ціна на аграрну продукцію нижча за передбачувану, тоді у вига-агра-

рій, позичальник — ні. Що поробиш, він знав, на що йшов, але це не привід припиняти співпрацю, бо наступного року може вийти інакше, як нині: через недобір урожаю його ціна істотно зросте.

4

4 820103 080046

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 30 жовтня 2020 року

USD 28.4383

за 1 долар США

EUR 33.2984

за 1 євро

RUB 3.5783

за 10 рублів

AU 53044.54

AG 651.11

за 1 трійську унцію

PT 24376.74

PD 62585.3

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Коли доступне житло перетвориться із мрії на реальність?

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

Кожна родина мріє про власне житло. Тож не дивно, що це вкрай наболіле питання для багатьох українців. Особливо для тих, а їх більшість, хто не може придбати його лише власним коштом через брак заощаджень. Та як відомо, що мир і злагода в родині панують там, де на одній кухні якомога рідше зустрічаються кілька господарів.

Ще більше загострилася проблема в період пандемії, коли чимало людей втратили роботу. На передній план дедалі частіше виходить питання, як прогодувати сім'ю. Дослідження доводять, що кожна третя українська родина вже нині гостро потребує кардинального поліпшення житлових умов. І допомоги у розв'язанні проблеми вони чекають передовсім від держави.

Регіони
докладають
зусиль

Для молодих сімей, останніми роками і для вимушених переселенців та учасників АТО помітним у перетворенні мрії про власне житло на дійсність став Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву. Та чи все нині добре і просто?

Голова правління фонду Сергій Комнатний поінформував, що у січні — вересні 2020 року програми фонду, на жаль, з держбюджету майже не фінансували. Однак успереч вкрай обмеженим ресурсам фахівці регіональних управлінь Держмолодьжитла уклали 400 договорів за програмами, які обслуговує фонд. Голова правління наголосив, що фінансове наповнення цих програм здійснювали фактично тільки за рахунок коштів місцевих бюджетів більшості регіонів нашої держави.

За останні дев'ять місяців надано 209 пільгових довгострокових кредитів молодим сім'ям. З них за рахунок державного бюджету — 0, місцевих бюджетів — 118, статутного капіталу Держмолодьжитла — 91. Звісно, в межах держави це дуже мало, просто краплина в морі тих, хто цього потребує.

Отримали пільгові кредити на житло й інші категорії населення: науковці, педагоги, працівники бюджетної сфери, а також учасники бойових дій в АТО та внутрішньо переміщені особи. Але, на жаль, цифри зовсім не вражають: усього 82. З них за рахунок державного бюджету такий кредит видано лише один — педагогічному працівникові. Решту 81 узяти на себе місцеві бюджети.

Державних підтримок для придбання доступного житла за однойменною програмою за цей час надано 59. І всі — за підтримки регіональної влади та за рахунок місцевих бюджетів.

За програмою здешевлення вартості іпотечних кредитів для забезпечення житлом українців, які потребують поліпшення житлових умов, підписано всього одну угоду. Знову-таки за рахунок коштів місцевого бюджету, цього разу Харківщини. Адміністрація Харківське регіональне управління фонду.

А за програмою часткової компенсації відсоткової ставки кредитів у комерційних банках молодим сім'ям — 22 угоди за рахунок коштів місцевого бюджету Полтавщини.

На Миколаївщині подбали про заходи з енергозбереження у житловому фонді. Укладено 27 угод на часткове відшкодування таких кредитів коштом місцевого бюджету та за адміністрування Миколаївського регіонального управління фонду.

Отже, загалом із державного бюджету за дев'ять місяців 2020 року профінансовано один договір, з місцевих — 308,

Фото Володимира ЗАКІ

Попри брак фінансування з держбюджету, регіональні управління Держмолодьжитла уклали 400 договорів за програмами, які обслуговує фонд

зі статутного капіталу Держмолодьжитла — 91.

Очільник фонду повідомив, що за різними програмами забезпечено власним житлом серед інших категорій 132 родини учасників АТО/ООС і 38 ВПО.

діа, і всьому суспільству: брак уваги державної влади до вирішення житлового питання громадян призводить до загострення соціального напруження у країні», — наголосив фахівець.

Суспільство очікує на продовження
державної програми забезпечення
молоді житлом, термін якої спливає
2020 року.

Підсумовуючи наведені цифри, Сергій Комнатний зазначив, що ці показники реалізації житлових програм не можна вважати достатніми. «Ситуація поки що, на жаль, не змінюється на краще, попри те, хоч ми постійно говоримо і у владних кабінетах, і представникам ме-

За його словами, на тлі окремих позитивних рішень центральної влади, як-от запровадження програми кредитування окремих категорій під 3%, загалом негативна ситуація спостерігається вже протягом останніх шести років. Очевидно, що зусиль лише місцевого самоврядування

для системного й масового забезпечення українців власним доступним житлом недостатньо. Потрібні спільні ефективні дії.

«Ми постійно нагадуємо відповідальним органам центральної влади про цю проблему. Сподіваємося, що під час розгляду державного бюджету на 2021 рік буде враховано численні пропозиції народних депутатів, які вже надійшли, щодо повноцінного фінансування житлових програм. Суспільство очікує на продовження державної програми забезпечення молоді житлом, термін якої спливає 2020 року», — зазначив він.

Довіряють тим,
хто дбає

Очільник Держмолодьжитла нагадав про глобальні актуальні завдання для депутатів, органів виконавчої влади та експертного середовища: реформу житлової політики і потребу комплексного перегляду законодавства у цій сфері.

«Маємо застарілий Житловий кодекс УРСР зразка 1983 року, який законодавець час від часу латає, вносячи зміни, але це не системна робота. Кілька спроб ухвалити новий Житловий кодекс не мали успіху. А це ж фундамент для житлової політики держави.

Затверджена чверть століття тому Концепція державної житлової політики існує лише на папері, а Закон «Про комплексну реконструкцію кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду» містить недоліки і його не можна реалізувати на практиці.

Тому робота зі створення проекту нового Житлового кодексу, яку провадить Мінрегіон спільно з експертами, зокрема фахівцями Держмолодьжитла, стратегічно важлива», — наголосив Сергій Комнатний.

Він висловив сподівання, що переможці нинішніх виборів виконають свої обі-

цянки, які вони давали виборцям упродовж останніх місяців, і забезпечать своїм містам, селам, селищам і регіонам розвиток і процвітання. Він зазначив, що Держмолодьжитло як державна установа, що опікується житловими програмами, готова й надалі бути надійним партнером територіальним громадам у забезпеченні людей власним дахом.

Практика доводить, що багато міських голів, які разом з місцевими управліннями Держмолодьжитла дуже ефективно реалізовували житлові програми, здобули перемогу на цих виборах. Тож, на його переконання, можна простежити закономірність: дбаєш про житло для земляків — маєш підтримку людей.

Добрі новини

Коли матеріал був майже готовим до друку, надійшло повідомлення, що відбулося засідання Міжвідомчої комісії при Міністерстві розвитку громад та територій щодо реалізації житлових програм. Комісія схвалила надання перших 2020 року кредитів за програмою пільгового довгострокового державного кредитування під 3% річних згідно з постановою Кабінету Міністрів від 27 листопада 2019 року №980.

За рахунок коштів спеціального фонду державного бюджету регіональні управління Держмолодьжитла видадуть п'ять кредитів на придбання житла для родин учасників АТО/ООС і таку саму кількість для ВПО. На ці потреби буде спрямовано 5,477 мільйона гривень (кредити для учасників АТО) і 4,016 мільйона (переміщеним особам). Їх отримають родини на Вінниччині, Волині, у Львівській, Одеській і Харківській областях та Іпотечний центр Держмолодьжитла у Києві та Київській області. Тож не втрачаємо надії, що далі буде.

Негативні наслідки рішення КСУ ще можна подолати

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ. Рішення Конституційного Суду України про визнання неконституційними деяких положень антикорупційного законодавства спричинило резонансну реакцію не лише в нашій країні, а й серед міжнародних партнерів. Як повідомили ЗМІ, у ЄС заявили, що це рішення КСУ може стати підставою для призупинення безвізового режиму з Україною, оскільки боротьба з корупцією і повноцінне функціонування антикорупційних органів були однією з головних передумов для надання безвізу нашої державі.

Саме ця тема стала головною на черговому брифінгу міністра закордонних справ Дмитра Кулеби. Він запевнив журналістів, що негативні

наслідки для відносин Києва із Заходом, які може спричинити рішення КСУ, ще можна подолати. Проте він погодився, що рішення щодо антиконституційності деяких положень антикорупційного законодавства стало «серйозним ударом» по іміджу України, проте воно «ще не руйнує нашу взаємодію» із міжнародними партнерами.

«Але якщо не вдасться подолати негативні наслідки цього рішення, тоді у нас будуть проблеми», — констатував він.

Рішення судів у правовій державі потрібно поважати, але рішення КСУ створило серйозну проблему не лише для внутрішнього розвитку України, а й для діалогу Києва з тими західними партнерами, які допомагали українській владі впроваджувати антикорупційну реформу, зазначив ди-

пломат. Він запевнив, що і Президент, і уряд «рішуче налаштовані подолати наслідки проблеми, створеної рішенням КСУ. Вже незабаром ви побачите конкретні кроки у цьому напрямі», — наголосив Дмитро Кулеба.

Він пообіцяв, що зовнішньополітичне відомство за допомогою партнерів шукатиме найоптимальніші шляхи, щоб антикорупційна інфраструктура в Україні функціонувала належно.

«І не тому, що на цьому наполягають ззовні, а тому, що боротьба з корупцією відповідає інтересам українського народу і необхідна для подальшого руху України шляхом євроінтеграції», — заявив міністр.

Одним із скандалів, який трапився під час місцевих виборів в Укра-

їні, що відбулися минулими вихідними, стало втручання кількох угорських політиків у виборчий процес, оскільки під час виборів у закарпатському місті Берегове вони закликали голосувати за проугорські сили. У відповідь Київ заборонив цим посадовцям в'їзд в Україну за втручання у внутрішні справи країни під час місцевих виборів.

«У дипломатії заборона на в'їзд це й для високопосадовця іншої країни — це більш ніж жорсткий крок у відповідь», — сказав Дмитро Кулеба. Проте глава зовнішньополітичного відомства Угорщини Петер Сіярто назвав цю заборону «жалогідною».

Дмитро Кулеба розповів журналістам, що поінформував НАТО та ЄС про неприйнятність таких політичних методів угорської сторони,

які Київ вважає прямим втручанням у внутрішні справи України. За його словами, відносини між Києвом і Будапештом переживають «важкий емоційний і політичний момент». Він закликав усіх зачекати, доки емоції вщухнуть.

Міністр нагадав, що Угорщина на знак протесту проти ухвалення нового закону України про освіту вже кілька років поспіль блокує діяльність Комісії України — НАТО на найвищому рівні. «Україна налаштована на взаємодію з усіма країнами-членами ЄС і НАТО в питаннях нашої європейської та євроатлантичної інтеграції, але це не означає, що ми пропускати будемо будь-які спроби зневажливо ставитися до наших національних інтересів», — наголосив Дмитро Кулеба.

КРИМСЬКІ РЕАЛІЇ

«Із порушення прав та свобод громадян України на території анексованого півострова починається його колонізація»

Експерт Регіонального центру прав людини адвокат Микола КІККАС

Міжнародне гуманітарне право забороняє примусове переселення з окупованої території чи депортацію осіб, що перебувають під захистом. Цю норму застосовують незалежно від мотивів таких дій. Примусове переселення, депортація, переміщення ув'язнених, організація та заохочення переміщення — про ці та інші форми колонізації Кримського півострова Російською Федерацією розмовляємо з експертом Регіонального центру прав людини адвокатом Миколою КІККАСОМ.

— Пане Миколо, ви досліджували питання заміни складу населення окупованого Росією Криму. Існує звіт прокурора Міжнародного кримінального суду, є доповідь уповноваженого Верховного комісара Організації Об'єднаних Націй з прав людини, проте цілісної картини того, що відбувається з населенням, як воно змінюється, бракує. Що насправді відбувається? Які виокремлюєте форми та способи заміни населення у Кримі?

— Справді, проблема в тому, що в інформаційному просторі немає загальної цілісної картини.

Можна виокремити два напрями, що стосуються переміщення населення: з окупованої території й на окуповану територію населення РФ.

Щодо переміщення з окупованої території, то тут важливі такі аспекти. Перший — генерація Росією потоків внутрішньо переміщених осіб із Криму. На сьогодні, за офіційною статистикою, близько 43 тисяч осіб виїхали з Криму з певних причин. Це один — примусове переміщення ув'язнених осіб, які на початок окупації перебували в місцях позбавлення волі у Кримі, або їх засудила Росія після початку окупації й помістила у кримські слідчі ізолятори та інші пенітенціарні заклади. Цих людей вивозять на територію РФ. За нашою інформацією, нині людей із Криму, зокрема ув'язнених, переміщено у 42 регіони Росії.

Ще один аспект — видворення населення Криму через нібито порушення міграційного законодавства РФ у Кримі. Після окупації Росія поширила на територію Криму своє законодавство, зокрема і міграційне. Це грубе порушення міжнародного гуманітарного права, тому що на окупованій території має діяти той правовий режим, який там діяв до окупації, і мають застосовувати законодавство України в даному разі у Кримі. Однак Росія там застосовує свої закони, тому осіб, які перебувають у Кримі і нібито порушують міграційне законодавство Росії, депортують через судову процедуру. Іноді їх примусово вивозять на мате-

рикову частину України, іноді вони виїжджають добровільно, але під контролем РФ, що теж можна вважати примусовим.

— Про генерацію людських потоків із Криму все зрозуміло. Ви говорили про спеціальну політи-

територію, РФ вигідно, щоб у Кримі залишалося якомога менше не лояльного до окупаційної влади населення. Такі люди Росії не просто не потрібні, вони їй заважають. Тому проводять послідовну систематичну державну політику, щоб не лояльне населення якомога більше від'їжджало. І навпаки: населення, лояльне до РФ, прибувало до Криму і заселяло його.

У політиці залучення громадян РФ до проживання на окупованій території три аспекти. По-перше, заохочення своїх громадян приїжджати у Крим на постійне місце проживання і роботи. У Росії є програма «Земський лікар», у межах якої вже чимало працівників медичної галузі приїхало до Криму і працюють там за фахом. Особливість такої політики полягає в тому,

разі в людей немає вибору: де обрала їм місце служби/роботи, туди вони і переїжджають.

По-друге, не активні дії, а бездіяльність РФ. Міжнародним гуманітарним правом передбачено, що держава-окупант має встановити заборону для свого населення переїжджати на окуповану територію. Росія на законодавчому рівні жодним чином не заборонила міграцію свого населення до Криму.

— Постійно говоримо, що видворяти місцеве населення заборонено нормами міжнародного гуманітарного права, примусово перевозити ув'язнених заборонено. Необхідно щодо РФ вчиняти дії, які б обмежували її можливості стосовно переміщення населення. Проте Росія продовжує свою політику. Не можемо ствер-

— Політика РФ щодо послідовного порушення норм міжнародного гуманітарного права випливає з того, що РФ не визнає себе державою-окупантом і Крим окупованою невід'ємною частиною. Така позиція РФ жодним чином не впливає на юрисдикцію міжнародних органів, у віданні яких перебуває тлумачення і застосування норм міжнародного права.

Щоб не бути голослівним стосовно позиції Міжнародного кримінального суду щодо ситуації в Кримі, слід зазначити, що офіс прокурора Міжнародного кримінального суду у звітах кваліфікував ситуацію в Кримі як окупацію Росією частини території України, що триває. Міжнародний суд всі події кваліфікуватиме і тлумачитиме саме у світлі тези, що Крим — окупована територія.

Постає питання щодо закінчення попереднього розслідування офісом прокурора і відкриття провадження щодо повноцінного розслідування воєнних злочинів та злочинів проти людяності, скоєних на території України, зокрема і в Кримі. За кримінально карані злочини, за злочини, карані згідно з Римським статутом, відповідальність настає незалежно від того, чи держава, яка їх скоїла, чи посадовці цієї держави, які скоїли ці злочини, визнають юрисдикцію Міжнародного кримінального суду.

— У нашому фокусі, наприклад, конкретна людина. Як в неї є можливість, щоб захистити свої права у зв'язку з переміщенням?

— Особі, яка стикається з такою ситуацією, раджу звернутися по кваліфіковану юридичну допомогу до правозахисників, які займаються питаннями Криму, зокрема у Регіональний центр прав людини. Наша організація вже тривалий час представляє інтереси постраждалих від окупації і в Європейському суді з прав людини, і в Комітеті ООН з прав людини, допомагає державі документувати випадки воєнних злочинів тощо.

— До кого звертатися людині, яка вважає, що її переміщення — злочин?

— Від імені держави відповідними фіксаціями та розслідуваннями займається Прокуратура АР Крим та м. Севастополя, розташована нині в Києві, структурний підрозділ Національної поліції АР Крим, що розташовується в Одесі. Тобто можна звертатися до цих органів, давати свідчення у своїй справі.

Насамкінець. Органи державної влади України, українські правозахисники розраховують на активну поведінку тих громадян України, які стали жертвами у зв'язку з незаконним переміщенням. Отже, ми закликаємо і просимо звертатися до Прокуратури АР Крим та м. Севастополя і до правозахисних організацій, щоб повідомляти про факти свого переміщення, зберігати документи про незаконне переміщення і надсилати/передавати їх компетентним органам. Це завдання не персональне — це завдання захисту нашої держави.

Олекса БЕСКИД
для «Урядового кур'єра»

ку щодо переміщення населення Російської Федерації на постійне проживання в АР Крим та місто Севастополь. Як це має форми і які категорії людей переїжджають?

— Хочу спочатку сказати про мету цієї політики РФ витіснення частини населення і водночас залучення частини свого населення до проживання в Кримі. Як будь-якій державі, що захоплює чужу

державу не перевозить населення примусово до Криму, а створює певні сприятливі умови, які для тих чи інших громадян вигідні.

По-друге, це примусове переміщення свого населення на територію окупованого Криму. Тут ідеться про умови переведення за місцем служби. Такі дії можуть застосовувати до суддів, чиновників, працівників прокуратури, ФСБ та інших силових структур. У даному

дослідженні, що за цей період окупації політика змінилася. Можемо стверджувати, що Росія, навпаки, буде для військових квартири. Її політика щодо заселення півострова громадянами своєї країни не змінюється. Проте чуємо тезу, що Римський статут не діє стосовно РФ, що юрисдикція Міжнародного кримінального суду не розповсюджується на РФ. Це правда чи міф?

ЗАХИСТ ПРАВ, ПОРУШЕНИХ У ЗВ'ЯЗКУ З ОКУПАЦІЄЮ АР КРИМ ТА М.СЕВАСТОПОЛЯ РОСІЙСЬКОЮ ФЕДЕРАЦІЄЮ

КУДИ ЗВЕРТАТИСЯ:

Регіональний центр прав людини

+38 (050) 388 69 38, +38 (044) 235 59 10
rchr.sev@gmail.com

Прокуратура Автономної Республіки Крим

+ 38 (044) 596-73-57, + 38 (096) 700-16-00
E-mail: zvern01@ark.gov.ua

Українська Гельсінська спілка з прав людини

+38 (050) 140 25 65
krym.priemnaya@gmail.com

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 28 жовтня 2020 р. № 998
КиївПро внесення зміни до постанови
Кабінету Міністрів України
від 22 липня 2015 р. № 571

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести зміну до постанови Кабінету Міністрів України від 22 липня 2015 р. № 571 «Деякі питання управління державними інвестиціями» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 64, ст. 2116; 2020 р., № 57, ст. 1782), доповнивши її пунктом 3^є такою змісту:

«3^є. Установити, що для формування у 2020 році проекту Державного бюджету України на 2021 рік головні розпорядники коштів державного бюджету можуть подавати до 6 листопада 2020 р. до Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільськогосподарства в електронному та паперовому вигляді документи для участі у відборі державних інвестиційних проектів, визначені підпунктами 1—4 пункту 18 Порядку, затвердженого цією постановою, щодо державних інвестиційних проектів, річний обсяг видатків за якими у 2020 році було скорочено або за якими відповідно до пункту 27 Порядку, затвердженого цією постановою, за рішенням Кабінету Міністрів України було частково перерозподілено (передано) для реалізації інших державних інвестиційних проектів (від одного головного розпорядника коштів державного бюджету до іншого головного розпорядника коштів державного бюджету), та які передбачалося завершити у поточному році і документи щодо яких не були подані в установленому порядку до 1 березня 2020 року.».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 28 жовтня 2020 р. № 1002
КиївПро внесення змін до Порядку проведення
електронних аукціонів з продажу електричної
енергії за двосторонніми договорами

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до Порядку проведення електронних аукціонів з продажу електричної енергії за двосторонніми договорами, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 червня 2019 р. № 499 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 50, ст. 1693; 2020 р., № 79, ст. 2559), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 жовтня 2020 р. № 1002

ЗМІНИ.

що вносяться до Порядку проведення електронних
аукціонів з продажу електричної енергії за двосторонніми договорами

- Пункт 41 викласти в такій редакції:
«41. Спеціальні сесії з продажу електричної енергії, виробленої з альтернативних джерел енергії, проводяться у терміни та із строком виконання (періодом відпуску/відбору електричної енергії) у місяці (М), який визначається гарантованим покупцем.».
- Абзац перший пункту 42 після слів «яка відпускається (відбирається) гарантованим покупцем на щодобовій основі протягом певного строку виконання та в розрізі певних годин відпуску (типів графіка продажу) (Ц^т)» доповнити словами «, не нижче такої».
- Пункт 43 викласти в такій редакції:
«43. Обсяги електричної енергії, які пропонуються гарантованим покупцем для продажу на спеціальних сесіях з продажу електричної енергії, виробленої з альтернативних джерел енергії, визначаються гарантованим покупцем.».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 28 жовтня 2020 р. № 1009
КиївПро визнання такими, що втратили чинність,
постанов Кабінету Міністрів України
від 3 вересня 2014 р. № 410 і від 11 листопада
2015 р. № 923

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Визнати такими, що втратили чинність: постанову Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2014 р. № 410 «Про затвердження переліку медичних виробів, операції з постачання на митній території України та ввезення на митну територію України яких підлягають обкладенню податком на додану вартість за ставкою 7 відсотків» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 73, ст. 2065);

постанову Кабінету Міністрів України від 11 листопада 2015 р. № 923 «Про внесення змін до переліку медичних виробів, операції з постачання на митній території України та ввезення на митну територію України яких підлягають обкладенню податком на додану вартість за ставкою 7 відсотків» (Офіційний вісник України, 2015 р., № 92, ст. 3122).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 жовтня 2020 р. № 1346-р
КиївПро перерозподіл деяких видатків державного
бюджету, передбачених Державному управлінню
справами на 2020 рік

1. Відповідно до частини восьмої статті 23 Бюджетного кодексу України здійснити в межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Державному управлінню справами на 2020 рік у спеціальному фонді державного бюджету, перерозподіл видатків у сумі 2 958,8 тис. гривень шляхом зменшення обсягу видатків споживання за програмою 0301170 «Надання медичних послуг медичними закладами» та збільшення відповідного обсягу видатків розвитку за зазначеною програмою.

2. Державному управлінню справами забезпечити погодження перерозподілу видатків державного бюджету, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

СПІВЧУТТЯ

Асоціація міст України глибоко сумує з приводу передчасної смерті Бориспільського міського голови

ФЕДОРЧУКА АНАТОЛІЯ СОЛОВЙОВИЧА.

Розділяємо скорботу і біль близьких.

Світла пам'ять про Анатолія Соловйовича назавжди залишиться в серцях всіх, хто знав його та працював разом з ним.

Дефолту галузі не повинно статися

(Закінчення.
Початок на стор.1)Хиткі шальки
терезів

Генеральний директор Українського клубу аграрного бізнесу Роман Сластьон під час пресконференції «Проблема дефолтів на зерновому ринку України» зауважив: форвардні контракти на кукурудзу укладали з огляду на ціну близько 150 доларів за тону. Тоді це була дуже добра ціна, бо наприкінці минулого року більшість експертів схилилася до думки, що урожай буде великий і ціна знизиться до 120. І хто ж знав, що через неврожай вона зростає до 170—180 доларів? Укладаючи контракти наперед, обидві сторони мають розуміти, що йдуть на певний ризик.

Утім, з'явилися хитруни, які намагаються під приводом неврожаю зовсім відмовитися від своїх договірних зобов'язань. За словами президента Української зернової асоціації Миколи Горбачьова, далеко не всі вони справді постраждали, мало того, більшість їх зовсім не аграрії, а якісь діячі аграрного ринку. Їм дуже муляє, що доведеться віддавати зерно за ціною, передбаченою контрактом, тобто нижчою за ринкову. Ось вони й намагаються зробити все, щоб не позбутися своєї вигоди. Але ж хіба те, що кошти дали авансом, нічого не варте навіть у грошовому виразі?

Фахівці аграрного ринку застерігають: якщо це явище набуде значного поширення, виникає загроза масового невиконання договірних зобов'язань — по суті, дефолт галузі. Тут подвійна небезпека: по-перше, компанії-партнери, що доти фінансували аграрну галузь, надалі можуть відмовитися це робити. Тоді отримаємо скорочення сільськогосподарського виробництва через недофінансування, постраждають і сумнінні аграрії, й ті, які зараз почали мутити воду.

Згодом виникає друга небезпека: держава на світовому ринку потрапляє у розряд дисконтних — отримує репутацію ненадійного партнера. У такому разі закордонні контрагенти якщо й погодяться укласти контракти на українську сільськопродукцію, то за істотно заниженою ціною — це їхня плата за ризик. Тож упаде валютна виручка і відповідно надходження до бюджету.

Країна має знати
своїх героїв

Провідні аграрні асоціації — Українська зернова асоціація (УЗА), Всеукраїнська аграрна рада (ВАР) та Український клуб аграрного бізнесу (УКАБ) вирішили створити реєстр таких занадто хитромудрих, або ж просто непорядних підприємств-боржників, аби

Фото Володимира ЗАКІ

Збирання врожаю — лише одна ланка тривалого ринкового процесу

ПРЯМА МОВА

Микола ГОРБАЧЬОВ,
президент Української
зернової асоціації:

— Склалася ситуація, коли компанії, які фінансують посівну за відповідним контрактами на постачання зерна майбутнього врожаю в наступному сезоні, мають великі сумніви, що це зерно буде поставлене і чи варто взагалі надалі вкладати кошти в посівну. Аграрний сектор фактично може втратити кредитні ресурси, необхідні для проведення успішної посівної кампанії озимих культур вже цього року.

Михайло СОКОЛОВ,
заступник голови ВАР:

— Ми проаналізували укладені контракти. І хочемо сказати всім, хто думає, що можна легко відмовитися від їх виконання: закінчиться все це програшем у суді. Перспектив тут немає, справи ці для судів прості. Вигоду отримають лише юристи, до яких звертатимуться і трейдери, і сільгоспвиробники. Але в підсумку перші матимуть штрафи за зіврані поставки, а другі — за невиконання контрактів. Тобто в цій ситуації програють усі. Аж до того, що Україну визнають неблагонадійним партнером на міжнародному ринку та перестануть кредитувати, від чого постраждають усі аграрії, зокрема ті, хто добросовісно виконав свої зобов'язання.

Їхні ділові партнери самі вирішували, чи варто мати з ними справи надалі. Нагадуємо: погана слава поширюється швидко.

Однак не йдеться про якесь викручування рук тим аграріям, які справді постраждали й не можуть виконати свої зобов'язання з об'єктивних причин, а не через жадібність. Микола Горбачьов зауважує: сумнівні сільгоспвиробники, що завжди виконували зобов'язання, можуть розраховувати на порозуміння контрагентів: зернотрейдерів, постачальників насіння, засобів захисту рослин, техніки тощо. Ну, цього разу не склалося, але ж раніше співпрацювали добре і надалі збираємося, то чому б не піти назустріч?

Роман Сластьон наголошує: продаж врожаю під спот (тобто коли його вже отримано) не дає змоги аграрієві прогнозувати свої

доходи, страхувати ризики тощо. Те, що велика частка аграрної продукції продається через форвардні контракти, — величезне досягнення. А нинішня тенденція невиконання контрактів відкидає нас назад у розвитку зернового ринку.

Мало того, невиконання контрактів тут, на наших теренах, спричинить зрив експортних контрактів. Україна перетвориться на партнера, на якого не можна покладатися. Через це на світовому ринку істотно зменшиться ціна на наші зернові, відповідно впадуть і внутрішні ціни, і тоді дії спритників, що сподіваються на велику вигоду, не

матимуть сенсу. Якщо ціна справді просяде, якої тоді заспівають ці хитруни?

Невинні
не постраждають

Певна річ, на тих, хто справді постраждав через неврожай, чинність реєстру не має поширюватися. Тож згадані аграрні асоціації ініціюють укладання спільного меморандуму для захисту таких сільгоспвиробників від повного банкрутства.

Як це буде зроблено? Тут можливі кілька механізмів. ВАР пропонує списувати постраждалим аграріям частину обов'язків за форвардними контрактами та аграрними розписками. Можлива також реструктуризація заборгованості за тим принципом, який застосовують щодо боржників за комунальними послугами.

Тобто йдеться про пошук компромісів з найменшими втратами для всіх зацікавлених сторін — втрати будуть все одно, але їх треба розподілити більш-менш рівномірно між учасниками ринку і розтягнути в часі. При цьому УЗА наголошує, що категорично проти безумовного списання боргів чи зобов'язань одних учасників ринку перед іншими. Адже це призведе до виникнення боргів, санкцій та втрат в інших учасників ринку у всьому ланцюжку виробництва, зберігання, транспортування та експорту. Остаточного ухвалення текст меморандуму буде відкритим для підписання всіма охочими профільними асоціаціями.

Щодо ролі держави у цьому процесі, то про неї згадували мало — вона мала б компенсувати втрати хоч би найбільш постраждалим сільгоспвиробникам чи надати їм кредити під обіцяні низькі відсотки. Але за умов економічної кризи та дефіциту бюджету надій на це мало.

P.S. Мінекономрозвитку спільно з народними депутатами, аграріями та трейдерами напрацьовує проект Меморандуму про взаєморозуміння між Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України та учасниками зернового ринку, який діятиме протягом 2020/2021 МР.

ЗАПИТАЙТЕ В ЕКСПЕРТА

Строки видачі обмежувального припису та вік, з якого настає відповідальність за правопорушення

**Адвокат,
старший партнер
АО «Ліга Права»
ОЛЕНА
БРАЖИНЕНКО-БОЖКОВА**

Прошу надати роз'яснення, на який строк може бути видано обмежувальний припис та які можуть бути підстави й умови його видачі.
А. Кустов, м. Харків

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» від 7 грудня 2017 №2229-VIII (із змінами та доповненнями) (далі Закон) обмежувальний припис стосовно кривдника — встановлений у судовому порядку захід тимчасового обмеження прав чи покладення обов'язків на особу, яка вчинила домашнє насильство, спрямований на забезпечення безпеки постраждалої особи.

Крім цього, Законом також визначено, що особа, яка постраждала від домашнього насильства — це особа, яка зазнала домашнього насильства у будь-якій формі, а кривдник — це особа, яка вчинила домашнє насильство у будь-якій формі.

Отже, з заявою про видачу обмежувального припису до суду може звернутися особа, яка постраждала від домашнього насильства у випадках, визначених даним Законом (перелік осіб, які можуть бути заявниками визначено в статті 350-2 ЦПК України).

Відповідно до ст. 350-1 ЦПК, заява про видачу обмежувального припису подається до суду за місцем проживання (перебування) особи, яка постраждала від домашнього насильства або насильства за ознакою статі, а якщо зазначена особа перебуває у закладі, що належить до загальних чи спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб, — за місцезнаходженням цього закладу.

Порядок розгляду судом справ про видачу і продовження обмежувального припису визначений главою 13 розділу IV «Окреме провадження» ЦПК України.

У заяві про видачу обмежувального припису повинно бути зокрема зазначено обставини, що свідчать про необхідність видачі судом обмежувального припису, та докази, що їх підтверджують.

Суд розглядає справу про видачу обмежувального припису не пізніше 72 годин після надходження заяви про видачу обмежувального припису до суду. Судові витрати, пов'язані з розглядом справи про видачу обмежувального припису, відносяться на рахунок держави (ст. 350-5 ЦПК України).

Розглянувши заяву про видачу обмежувального припису, суд ухвалює рішення про задоволення заяви або відмову в її задоволенні. У разі задоволення заяви суд видає обмежувальний

припис у вигляді одного чи кількох заходів тимчасового обмеження прав особи, яка вчинила домашнє насильство чи насильство за ознакою статі, передбачених Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» або Законом України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», на строк від одного до шести місяців (стаття 350-6 ЦПК України).

Аналогічний строк видачі обмежувального припису передбачений і Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству».

Отже, обмежувальний припис видається судом на строк від одного до шести місяців.

За заявою осіб на підставі оцінки ризиків обмежувальний припис може бути продовжений судом на строк не більше шести місяців після закінчення строку, встановленого судовим рішенням. Обмежувальний припис не може містити заходів, що обмежують право проживання чи перебування кривдника у місці свого постійного проживання (перебування), якщо кривдником є особа, яка не досягла вісімнадцятирічного віку на день видачі такого припису.

Законодавством визначені заходи тимчасового обмеження прав кривдника, а саме: заборона перебувати в місці спільного проживання (перебування) з постраждалою особою; усунення перешкод у користуванні майном, що є об'єктом права спільної сумісної власності або особистою приватною власністю постраждалої особи; обмеження спілкування з постраждалою дитиною; заборона наближатися на визначену відстань до місця проживання (перебування), навчання, роботи, інших місць частого відвідування постраждалою особою; заборона особисто і через третіх осіб розшукувати постраждалу особу, якщо вона за власним бажанням перебуває у місці, не відомому кривдникові, переслідувати її та в будь-який спосіб спілкуватися з нею; заборона вести листування, телефонні переговори з постраждалою особою або контактувати з нею через інші засоби зв'язку особисто і через третіх осіб.

Закonom також передбачено, що у разі порушення кримінального провадження у зв'язку з вчиненням домашнього насильства перелік заходів щодо тимчасового обмеження прав або покладення обов'язків на особу, яка підозрюється, обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, пов'язаного з домашнім насильством, або визнана винною у його вчиненні, а також порядок застосування таких заходів визначаються Кримінальним кодексом України та Кримінальним процесуальним кодексом України (п. 2 ч.10 ст. 26 Закону).

Рішення про видачу обмежувального припису або про відмову у видачі обмежувального припису приймається судом на підставі оцінки ризиків. Наявність чи відсутність ризиків в поєднанні з доведеним фактом вчинення особою домашнього насильства є основною і фактично єдиною підставою для застосування чи не застосування обмежувального припису. Згідно з п. 9 ч. 1 ст. 1 Закону, оцінка ризиків — це оцінювання вірогідності продовження чи повторного вчинення домашнього насильства, настання тяжких або особливо тяжких наслідків його вчинення, а також смерті постраждалої особи. Під час вирішення питання про наявність підстав для видачі обмежувального припису суди мають встановлювати, яким формам домашнього насильства піддавався заявник, та оцінювати ризики продовження у майбутньому домашнього насильства у будь-якому його прояві. По-

дібний висновок викладено у постанові Верховного Суду від 21.11.2018 у справі №756/2072/18 (провадження №61-19328св18), від 09.12.2019 у справі №756/11732/18 (провадження №61-49077св18).

Положеннями Закону виділено чотири форми домашнього насильства: фізичне насильство — форма домашнього насильства, що включає ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, а також незаконне позбавлення волі, нанесення побоїв, мордування, заподіяння тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості, залишення в небезпечі, ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані, заподіяння смерті, вчинення інших правопорушень насильницького характеру (п. 17 ч. 1 ст. 1 Закону); сексуальне насильство — форма домашнього насильства, що включає будь-які діяння сексуального характеру, вчинені стосовно повнолітньої особи без її згоди або стосовно дитини незалежно від її згоди, або в присутності дитини, примушування до акту сексуального характеру з третьою особою, а також інші правопорушення проти статеві свободи чи статеві недоторканості особи, у тому числі вчинені стосовно дитини або в її присутності (п. 15 ч. 1 ст. 1 Закону); психологічне насильство — форма домашнього насильства, що включає словесні образи, погрози, у тому числі щодо третіх осіб, приниження, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи, контроль у репродуктивній сфері, якщо такі дії або бездіяльність викликали у постраждалої особи побоювання за свою безпеку чи безпеку третіх осіб, спричинили емоційну невпевненість, нездатність захистити себе або завдали шкоди психічному здоров'ю особи (п. 14 ч. 1 ст. 1 Закону); економічне насильство — форма домашнього насильства, що включає умисне позбавлення житла, їжі, одягу, іншого майна, коштів чи документів або можливості користуватися ними, залишення без догляду чи піклування, перешкоджання в отриманні необхідних послуг з лікування чи реабілітації, заборону працювати, примушування до праці, заборону навчатися та інші правопорушення економічного характеру (п. 4 ч. 1 ст. 1 Закону).

Про видачу або продовження обмежувального припису суд не пізніше наступного дня з дня ухвалення рішення повідомляє уповноважені підрозділи органів Національної поліції України за місцем проживання (перебування) заявника для взяття особи, стосовно якої видано або продовжено обмежувальний припис, на профілактичний облік, а також районні, районні у містах Києві і Севастополі державні адміністрації та виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах рад за місцем проживання (перебування) заявника (ст. 350-8 ЦПК України).

Обмежувальний припис за своєю суттю не є заходом покарання особи (на відміну від норм, закріплених у КУпАП та КК України), а є тимчасовим заходом, який виконує захисну та запобіжну функцію і направлений на попередження вчинення насильства та забезпечення першочергової безпеки осіб, з огляду на наявність ризиків, передбачених вищезазначеним законом, до вирішення питання про кваліфікацію дій кривдника та прийняття стосовно нього рішення у відповідних адміністративних або кримінальних провадженнях (правовий висновок викладений у постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду від 5 вересня 2019 у справі №756/3859/19).

За умисне невиконання обмежувальних приписів передбачена кримінальна відповідальність у виді арешту на строк до шести місяців або обмеження волі на строк до двох років (стаття 390-1 Кримінального кодексу України).

Підкажіть, будь ласка, з якого віку особи підлягають кримінальній та адміністративній відповідальності.

М. Щербак, м. Тараща, Київська обл.

Відповідно до ст. 11 Кримінального кодексу України, кримінальним правопорушенням є передбачене цим кодексом суспільно небезпечне винне діяння (дія або бездіяльність), вчинене суб'єктом кримінального правопорушення.

Частиною 1 статті 18 Кримінального кодексу України встановлено, що суб'єктом кримінального правопорушення є фізична осудна особа, яка вчинила кримінальне правопорушення у віці, з якого відповідно до цього кодексу може наставати кримінальна відповідальність.

Зважаючи на вищевикладені положення законодавства, можна дійти висновку, що осудність та досягнення визначеного законом віку є обов'язковими умовами притягнення особи до кримінальної відповідальності. Осудною визнається особа, яка під час вчинення кримінального правопорушення могла усвідомлювати свої дії (бездіяльність) і керувати ними (ст. 19 Кримінального кодексу України). У кримінальному кодексі відсутні положення, які б давали тлумачення поняттю вік, закон лише вказує на вікові межі настання кримінальної відповідальності. В теорії кримінального права вік особи визнається зокрема як календарний період психофізіологічного розвитку особи, з яким пов'язані біологічні, соціально-психологічні та правові наслідки для юридичного статусу особи.

Згідно з частиною 1 статті 22 Кримінального кодексу України, кримінальній відповідальності підлягають особи, яким до вчинення кримінального правопорушення виповнилося шістнадцять років.

Проте особи, що вчинили кримінальні правопорушення у віці від чотирнадцяти до шістнадцяти років, підлягають кримінальній відповідальності лише за умисне вбивство (статті 115-117), посягання на життя державного чи громадського діяча, працівника правоохоронного органу, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця, судді, народного засідателя чи присяжного у зв'язку з їх діяльністю, пов'язаною із здійсненням правосуддя, захисника чи представника особи у зв'язку з діяльністю, пов'язаною з наданням правової допомоги, представника іноземної держави (статті 112, 348, 379, 400, 443), умисне тяжке тілесне ушкодження (стаття 121, частина третя статей 345, 346, 350, 377, 398), умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження (стаття 122, частина друга статей 345, 346, 350, 377, 398), диверсію (стаття 113), бандитизм (стаття 257), терористичний акт (стаття 258), захоплення заручників (статті 147 і 349), згвалтування (стаття 152), сексуальне насильство (стаття 153), крадіжку (стаття 185, частина перша статей 262, 308), грабіж (статті 186, 262, 308), розбій (стаття 187, частина третя статей 262, 308), вимагання (статті 189, 262, 308), умисне знищення або пошкодження майна (частина друга статей 194, 347, 352, 378, частини друга та третя статті 399), пошкодження шляхів сполучення і транспортних засобів (стаття 277), угон або за-

хоплення залізничного рухомого складу, повітряного, морського чи річкового судна (стаття 278), незаконне заволодіння транспортним засобом (частини друга, третя статті 289), хуліганство (стаття 296) (ч. 2 ст. 22 Кримінального кодексу України).

Відповідно до ст. 9 Кодексу України про адміністративні правопорушення, адміністративним правопорушенням (проступком) визнається протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність.

Адміністративна відповідальність за правопорушення, передбачені цим кодексом, настає, якщо ці порушення за своїм характером не тягнуть за собою відповідно до закону кримінальної відповідальності.

Згідно з положеннями статті 12 Кодексу України про адміністративні правопорушення, адміністративній відповідальності підлягають особи, які досягли на момент вчинення адміністративного правопорушення шістнадцятирічного віку.

До осіб віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років, які вчинили адміністративні правопорушення, застосовуються заходи впливу, передбачені статтею 24-1 цього Кодексу, а саме: зобов'язання публічно або в іншій формі попросити вибачення у потерпілого; попередження; догана або суворогана догана; передача неповнолітнього під нагляд батькам або особам, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічному або трудовому колективу за їх згодою, а також окремим громадянам на їх прохання.

У той же час у разі вчинення особою віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років адміністративних правопорушень, а саме: незаконне виробництво, придбання, зберігання, перевезення, пересилання наркотичних засобів або психотропних речовин без мети збуту в невеликих розмірах (ст. 44 КУпАП); дрібне викрадання чужого майна (ст. 51 КУпАП); ст.ст. 121-127, ч. 1, 2 і 3 ст. 130 КУпАП); пошкодження автомобільних доріг, вулиць, дорожніх споруд, залізничних переїздів і технічних засобів регулювання дорожнього руху, створення перешкод для руху та невжиття необхідних заходів щодо їх усунення (ст. 139 КУпАП); порушення правил торгівлі пивом, алкогольними, слабоалкогольними напоями і тютюновими виробами (ч. 2 ст. 156 КУпАП); дрібне хуліганство (ст. 173 КУпАП); булінг (цькування) учасника освітнього процесу (ст. 173-4 КУпАП); ст. 174 КУпАП; несплата аліментів (ст. 183-1 КУпАП); злісна непокоря законом розпорядженню або вимозі поліцейського, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, військовослужбовця (ст. 185 КУпАП) та ст.ст. 190-195 КУпАП, вони підлягають адміністративній відповідальності на загальних підставах.

З урахуванням характеру вчиненого правопорушення та особи правопорушника до зазначених осіб (за винятком осіб, які вчинили правопорушення, передбачені ст. 185) можуть бути застосовані заходи впливу, передбачені статтею 24-1 цього кодексу.

Запитання можете надсилати на електронну адресу
expert@ukcc.com.ua

ДОКУМЕНТИ

65. Кількісний склад наглядової ради встановлюється загальними зборами та становить сім членів. До складу наглядової ради включаються незалежні члени (далі — незалежні директори), кількість яких повинна становити більшість кількісного складу наглядової ради.

66. Персональний склад наглядової ради обирається загальними зборами. Голова наглядової ради обирається членами наглядової ради з їх числа простою більшістю голосів обраного складу наглядової ради.

67. Члени наглядової ради обираються з числа фізичних осіб, які мають повну цивільну дієздатність, на строк, встановлений загальними зборами, якщо інше не передбачено законом, але не більше ніж на три роки. Одна і та сама особа може обиратися до складу наглядової ради неодноразово. Зміна складу наглядової ради здійснюється відповідно до законодавства.

68. Загальні збори можуть прийняти рішення про дострокове припинення повноважень всіх або окремих членів наглядової ради.

69. Без рішення загальних зборів на підставі рішення наглядової ради повноваження члена наглядової ради припиняються:

1) за його бажанням за умови письмового повідомлення про це Компанії за два тижні;

2) у разі неможливості виконання обов’язків члена наглядової ради, зокрема за станом здоров’я (у разі систематичного пропуску засідань наглядової ради);

3) у разі набрання законної сили вироком чи рішенням суду, яким його засуджено до покарання, що виключає можливість виконання обов’язків члена наглядової ради;

4) у разі смерті, визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім, померлим.

70. До виключної компетенції наглядової ради належить:

1) затвердження стратегії та місії Компанії та Групи Нафтогаз;

2) затвердження внутрішніх положень, якими регулюється діяльність Компанії та Групи Нафтогаз, крім тих, що віднесені до виключної компетенції загальних зборів, та тих, що рішенням наглядової ради передані для затвердження виконавчому органу;

3) підготовка та попереднє затвердження порядку денного і повідомлення про проведення загальних зборів, прийняття рішення про дату їх проведення та про включення пропозицій до порядку денного, крім скликання акціонерами позачергових загальних зборів, схвалення проєктів рішень з питань порядку денного;

4) прийняття рішення про проведення річних або позачергових загальних зборів відповідно до цього Статуту та в випадках, передбачених законом;

5) прийняття рішення про розміщення Компанією цінних паперів, крім акцій, на суму, що не перевищує 25 відсотків вартості активів Компанії за даними останньої річної фінансової звітності Компанії;

6) прийняття рішення про викуп розміщених Компанією інших, крім акцій, цінних паперів;

7) затвердження ринкової вартості майна у випадках, передбачених законом;

8) прийняття рішення про обрання та припинення повноважень голови та інших членів правління, а також обрання особи, яка тимчасово здійснюватиме повноваження голови правління у разі припинення повноважень голови правління до моменту обрання нового голови правління; подання загальним зборам пропозицій щодо призначення голови правління разом з рішенням наглядової ради про обрання голови правління і проєктом контракту з ним, який містить ключові показники ефективності діяльності голови правління, та пропозицій щодо звільнення з посади голови правління разом з рішенням наглядової ради про припинення повноважень голови правління;

9) прийняття рішення про відсторонення голови або члена правління від здійснення повноважень та обрання особи, яка тимчасово здійснюватиме повноваження голови правління;

10) розгляд звіту правління та затвердження заходів за результатами його розгляду;

11) затвердження в установленому законодавством порядку положення про винагороду членів правління Компанії;

12) затвердження умов контрактів, що укладатимуться з головою та іншими членами правління, встановлення розміру їх винагороди, обрання особи, яка уповноважується на підписання таких контрактів;

13) затвердження звіту про винагороду членів правління Компанії;

14) обрання аудитора (аудиторської фірми) Компанії для проведення аудиторської перевірки за результатами поточного та/або минулого (минулих) року (років), за винятком призначення та відсторонення суб’єкта аудиторської діяльності з обов’язкового аудиту фінансової звітності відповідно до Закону України «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність», що належить до компетенції загальних зборів; визначення умов договору, що укладатиметься з аудитором (аудиторською фірмою), встановлення розміру оплати його (її) послуг;

15) надання рекомендацій загальним зборам щодо призначення та відсторонення суб’єкта аудиторської діяльності для надання послуг з обов’язкового аудиту фінансової звітності Компанії;

16) призначення і звільнення керівника підрозділу внутрішнього аудиту (внутрішнього аудитора);

17) затвердження умов трудових договорів, що укладаються з працівниками підрозділу внутрішнього аудиту (з внутрішнім аудитором), розміру їх винагороди, у тому числі заохочувальних та компенсаційних виплат;

18) вирішення питань про участь Компанії у господарських товариствах, об’єднаннях, про заснування інших юридичних осіб;

19) вирішення питань, що належать до виключної компетенції наглядової ради згідно із законом, у разі злиття, приєднання, поділу, виділу або перетворення Компанії;

20) прийняття рішення про надання згоди на вчинення значного правочину, якщо ринкова вартість майна або послуг, що є його предметом, становить 10—25 відсотків вартості активів за даними останньої річної фінансової звітності Компанії;

21) прийняття рішення про надання згоди на вчинення правочинів, щодо вчинення яких є заінтересованість, у випадках, передбачених законом чи положеннями Компанії;

22) визначення ймовірності визнання Компанії неплатоспроможною внаслідок прийняття нею на себе зобов’язань або їх виконання, у тому числі у зв’язку з виплатою дивидендів або викупом акцій;

23) прийняття рішення про обрання оцінювача майна Компанії та затвердження умов договору, що укладатиметься з ним, встановлення розміру оплати його послуг;

24) прийняття рішення про обрання (заміну) депозитарної установи, яка надає Компанії додаткові послуги, затвердження умов договору, що укладатиметься з нею, встановлення розміру оплати її послуг;

25) утворення комітетів наглядової ради, затвердження положень про них та переліку питань, які передаються їм для вивчення і підготовки відповідних пропозицій;

26) здійснення контролю за своєчасністю надання (опублікування) Компанією достовірної інформації про її діяльність відповідно до законодавства, опублікування Компанією інформації про принципи (кодекси) корпоративного управління;

27) призначення на посаду та звільнення з посади корпоративного секретаря;

28) затвердження програми запобігання порушенням вимог законодавства;

29) схвалення проєктів річної фінансової звітності для затвердження загальними зборами;

30) проведення щорічного оцінювання своєї роботи та підготовка річного звіту наглядової ради;

31) попереднє погодження рішень правління стосовно діяльності господарських товариств, єдиним акціонером (засновником, учасником) яких є Компанія, а саме щодо:

внесення змін до Статуту; реорганізації та ліквідації; збільшення або зменшення статутного капіталу; обрання та припинення повноважень керівника виконавчого органу; обрання членів виконавчого органу у разі виникнення розбіжностей стосовно їх кандидатур між правлінням Компанії та керівником виконавчого органу відповідного господарського товариства; відсторонення керівника виконавчого органу від здійснення повноважень, обрання особи, яка тимчасово здійснюватиме повноваження керівника виконавчого органу; затвердження умов контрактів, що укладаються з керівником виконавчого органу, встановлення розміру його винагороди; затвердження стратегії діяльності, фінансового плану, бізнес-плану та інвестиційного плану; затвердження положень про загальні збори та виконавчий орган; погодження вчинення правочинів, передбачених статтями 70 і 71 Закону України «Про акціонерні товариства», а також інших правочинів, для вчинення яких необхідне попереднє погодження наглядової ради Компанії відповідно до цього Статуту, крім правочинів з банками-резидентами, в статутному капіталі яких є корпоративні права держави, про внесення змін до кредитних договорів та договорів застави, які забезпечують зобов’язання господарського товариства за кредитними договорами, у разі, коли зміни стосуються покращення діючих умов кредитування та/або пролонгації та/або рефінансування зазначених кредитних договорів та/або заміни застави за ними на аналогічне за вартістю майно;

32) скасування рішення правління про відсторонення або припинення повноважень члена виконавчого органу господарського товариства, єдиним акціонером (засновником, учасником) якого є Компанія;

33) затвердження порядку проведення перевірок фінансово-господарської діяльності господарських товариств, єдиним акціонером (засновником, учасником) яких є Компанія.

Для господарських товариств, єдиним акціонером (засновником, учасником) яких є Компанія, рішення наглядової ради, прийняте з питань, зазначених у підпунктах 32

і 33 цього пункту, є підставою для оформлення рішення загальних зборів акціонера (учасника);

34) подання пропозицій щодо внесення змін до цього Статуту;

35) надання згоди на вчинення:

за винятком правочинів, що укладаються Компанією із будь-якою юридичною особою Групи Нафтогаз в межах звичайної господарської діяльності, правочинів щодо купівлі-продажу, постачання та інших торгових операцій щодо природного газу, енергосервісів на суму, що перевищує:

— 10 млрд. гривень або еквівалент цієї суми в іншій валюті, який розрахований за курсом Національного банку станом на 31 грудня року, що передє року вчинення правочинів, — щодо закупівлі природного газу Компанією;

— 5 млрд. гривень або еквівалент цієї суми в іншій валюті, який розрахований за курсом Національного банку станом на 31 грудня року, що передє року вчинення правочинів, — щодо правочинів із продажу, постачання природного газу Компанією;

інших правочинів на суму, що перевищує 3 млрд. гривень або еквівалент цієї суми в іншій валюті, який розрахований за курсом Національного банку станом на 31 грудня року, що передє року вчинення правочинів, які здійснюються однією або поєднанням серій операцій, пов’язаних одним проєктом та/або стороною, крім правочинів з банками-резидентами, в статутному капіталі яких є корпоративні права держави, про внесення змін до кредитних договорів та договорів застави, які забезпечують зобов’язання Компанії за кредитними договорами, у разі, коли зміни стосуються покращення діючих умов кредитування та/або пролонгації та/або рефінансування зазначених кредитних договорів та/або заміни застави за ними на аналогічне за вартістю майно;

36) вирішення питань про утворення та/або участь в будь-яких юридичних особах, їх реорганізацію та ліквідацію;

37) вирішення питань про утворення, реорганізацію та/або ліквідацію структурних та/або відокремлених підрозділів Компанії;

38) прийняття рішення про укладення договорів добровільного страхування відповідальності голови правління;

39) вирішення інших питань, що належать до виключної компетенції наглядової ради згідно із цим Статутом та законом.

71. Наглядова рада має право:

1) приймати рішення з інших питань (крім тих, що належать до виключної компетенції загальних зборів), які можуть бути необхідними для ефективного виконання покладених на неї повноважень та оперативного вирішення питань забезпечення діяльності Компанії;

2) включити до порядку денного загальних зборів будь-яке питання, що віднесено до її виключної компетенції законом або цим Статутом, для його вирішення загальними зборами.

72. Питання, що належать до виключної компетенції наглядової ради, не можуть вирішуватися іншими органами Компанії (крім загальних зборів), за винятком випадків, встановлених законом.

73. Голова наглядової ради організовує її роботу, скликає засідання наглядової ради та головує на них, здійснює інші повноваження, передбачені цим Статутом та положенням про наглядову раду.

74. Член наглядової ради має право отримувати будь-яку інформацію та документацію (крім інформації, що становить державну таємницю, у разі відсутності відповідного допуску) про Компанію, якщо така інформація (документація) потрібна для виконання функцій члена наглядової ради.

75. Голова правління та інші посадові особи органів Компанії зобов’язані у дводенний строк з моменту отримання Компанією письмової вимоги члена наглядової ради забезпечити йому доступ до відповідної інформації (документації).

76. Організаційною формою роботи наглядової ради є засідання, які проводяться у разі потреби, але не рідше ніж один раз на три місяці.

77. Засідання наглядової ради скликаються за ініціативою голови або члена наглядової ради або на вимогу акціонера, а також правління чи його члена.

78. Засідання наглядової ради вважається правоможним, якщо у ньому бере участь більше половини її загального складу, включаючи голову наглядової ради або заступника голови наглядової ради, а також щонайменше трьох незалежних директорів.

79. Під час голосування голова та кожен із членів наглядової ради мають один голос. У разі прийняття наглядовою радою рішення про укладення Компанією правочину, щодо вчинення якого є заінтересованість, члени наглядової ради, які є заінтересованими особами, не мають права голосу.

80. Рішення наглядової ради приймається простою більшістю голосів членів наглядової ради, які беруть участь у засіданні та мають право голосу. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови наглядової ради.

Наглядова рада може приймати рішення шляхом проведення заочного голосування (опитування) у порядку, визначеному положенням про наглядову раду. У разі прийняття рішення шляхом проведення заочного голосування (опитування) рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосували більшість кількісного складу членів наглядової ради.

81. Наглядова рада може утворювати постійні та тимчасові комітети. Порядок їх утворення і діяльності, а також формування складу встановлюється в положенні про наглядову раду та про відповідний комітет. У складі наглядової ради обов’язково утворюються такі постійні комітети, як комітет з питань аудиту та ризиків, комітет з призначень та винагород, комітет з питань етики.

82. З метою забезпечення діяльності комітету з питань аудиту та ризиків наглядової ради в Компанії утворюється підрозділ внутрішнього аудиту. Керівник підрозділу внутрішнього аудиту, який очолює підрозділ внутрішнього аудиту, призначається наглядовою радою та є підпорядкованим і підзвітним безпосередньо члену наглядової ради — голові комітету з питань аудиту та ризиків. Підрозділ внутрішнього аудиту діє на підставі положення про підрозділ внутрішнього аудиту, що затверджується наглядовою радою.

83. Наглядова рада за пропозицією голови наглядової ради у порядку, встановленому положеннями про наглядову раду, обирає корпоративного секретаря.

84. Корпоративний секретар діє на підставі положення про нього, яке затверджується наглядовою радою.

Правління

85. Колегіальним виконавчим органом Компанії, який здійснює управління його поточною діяльністю, є правління.

86. Правління діє на підставі положення про нього.

87. Правління підзвітне загальним зборам та наглядовій раді і організовує виконання їх рішень.

88. Склад правління становить п’ять осіб.

89. Членом правління може бути фізична особа, яка має повну цивільну дієздатність і не є членом наглядової ради.

90. Голова правління призначається та звільняється з посади загальними зборами відповідно до пропозицій наглядової ради, що подаються на підставі рішень наглядової ради про обрання та припинення повноважень голови правління.

Інші члени правління обираються та призначаються наглядовою радою. Рішення про припинення повноважень та звільнення інших членів правління приймаються наглядовою радою. Строк, на який обираються члени правління (строк повноважень), встановлюється рішенням наглядової ради.

Одна особа може обиратися до складу правління неодноразово. Відкликання членів правління, зміна складу правління здійснюється відповідно до вимог Закону України «Про акціонерні товариства».

91. До компетенції правління належать всі питання, пов’язані з керівництвом поточною діяльністю Компанії, крім питань, що належать до виключної компетенції загальних зборів, наглядової ради та до компетенції інших органів згідно із цим Статутом.

92. До компетенції правління належить:

1) виконання планів та рішень загальних зборів і наглядової ради;

2) розпорядження майном та коштами Компанії з урахуванням обмежень, встановлених цим Статутом та внутрішніми документами (положеннями, регламентами тощо) Компанії;

3) здійснення попереднього розгляду питань, що підлягають обговоренню на загальних зборах та засіданнях наглядової ради, підготовки матеріалів, необхідних для розгляду таких питань, та організація виконання рішень загальних зборів і наглядової ради;

4) забезпечення роботи системи внутрішнього контролю, призначення на посаду та звільнення з посади керівника з питань управління ризиками, керівника з питань комплаєнсу, уповноваженого з питань антикорупційної програми, фінансового контролера та затвердження положень з цих питань, якщо рішенням наглядової ради повноваження щодо затвердження цих положень передані для затвердження виконавчому органу відповідно до підпункту 2 пункту 70 цього Статуту;

5) вирішення питань управління юридичними особами, акціонером (засновником, учасником) яких є Компанія, а також філіями, представництвами, іншими відокремленими підрозділами. Для дочірніх підприємств (компаній), які засновані Компанією, рішення, прийняті правлінням, є рішеннями їх вищого органу — засновника та обов’язковими до виконання їх одноосібним або колегіальним виконавчим органом.

Для господарських товариств, єдиним акціонером (засновником, учасником) яких є Компанія, рішення правління є підставою для оформлення рішення загальних зборів акціонерів (учасників) таких товариств за підписом голови правління або особи, на яку покладено виконання обов’язків голови правління, або особи, уповноваженої рішенням правління.

Для господарських товариств, у яких Компанія є не єдиним акціонером (засновником, учасником), рішення правління є підставою для оформлення завдання представнику Компанії на голосування на загальних зборах акціонерів (засновників, учасників) таких товариств.

До компетенції правління відповідно до цього підпункту, зокрема, належить надання згоди на:

вчинення правочинів юридичними особами, єдиним акціонером (засновником, учасником) яких є Компанія, на суму, що перевищує 500 млн. гривень або еквівалент цієї суми в іншій валюті, який розрахований за курсом Національного банку станом на

31 грудня року, що передє року вчинення правочинів, у межах, передбачених затвердженими фінансовими планами таких юридичних осіб;

вчинення правочинів такими юридичними особами на суму, що перевищує 200 млн. гривень або еквівалент цієї суми в іншій валюті, який розрахований за курсом Національного банку станом на 31 грудня року, що передє року вчинення правочинів, поза межами, передбаченими затвердженими фінансовими планами таких юридичних осіб або не включених в них;

укладення такими юридичними особами інших значних правочинів та правочинів із заінтересованістю відповідно до закону та їх установчих документів.

Надання згоди на вчинення зазначених правочинів, якщо їх сума перевищує значення, які встановлені в підпункті 35 пункту 70 цього Статуту, здійснюється виключно за умови попереднього погодження рішень правління Компанії наглядовою радою Компанії, крім правочинів з банками-резидентами, в статутному капіталі яких є корпоративні права держави, про внесення змін до кредитних договорів та договорів застави, які забезпечують зобов’язання господарського товариства за кредитними договорами, у разі, коли зміни стосуються покращення діючих умов кредитування та/або пролонгації та/або рефінансування зазначених кредитних договорів та/або заміни застави за ними на аналогічне за вартістю майно;

6) затвердження фінансового плану юридичних осіб, єдиним акціонером (засновником, учасником) яких є Компанія, а також бізнес-плану зазначених юридичних осіб;

7) затвердження інвестиційного плану юридичних осіб, єдиним акціонером (засновником, учасником) яких є Компанія;

8) прийняття рішення про призначення комісії з припинення дочірніх підприємств (компаній), які засновані Компанією, затвердження порядку та строків припинення, передавального акта, ліквідаційного (розподільчого) балансу;

9) внесення змін до статутів дочірніх підприємств (компаній), які засновані Компанією;

10) вирішення питань організації господарської діяльності, фінансування, ведення обліку та звітності, роботи з цінними паперами;

11) затвердження антикорупційної програми, положень про філії, представництва, інші відокремлені підрозділи;

12) здійснення інших повноважень, які покладені на правління рішеннями загальних зборів або наглядової ради.

Реалізація повноважень правління, визначених у підпунктах 4—9 цього пункту, здійснюється з урахуванням положень підпунктів 31—33 та 35 пункту 70 цього Статуту.

93. Правління очолює голова, який:

1) видає накази та розпорядження з питань діяльності Компанії;

2) без довіреності представляє Компанію у відносинах з державними органами, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами як в Україні, так і за кордоном;

3) видає довіреності на вчинення юридичних дій від імені Компанії;

4) призначає на посаду та звільняє з посади працівників Компанії, застосовує до них заходи заохочення або дисциплінарного стягнення і приймає рішення про притягнення їх до матеріальної відповідальності;

5) укладає колективний договір від імені Компанії;

6) розподіляє повноваження між членами правління, надає право підписувати накази (у тому числі з питань, передбачених підпунктами 7 та 9 цього пункту) та інші розпорядчі документи Компанії іншим членам правління та/або визначеним працівникам відповідно до їх повноважень та функціональних обов’язків;

7) призначає на посаду та звільняє з посади керівників філій, представництв, інших відокремлених підрозділів, дочірніх підприємств (компаній), які засновані Компанією;

8) без довіреності укладає договори (контракти) та вчиняє інші правочини від імені Компанії;

9) затверджує штатний розпис Компанії;

10) затверджує положення про структурні підрозділи Компанії;

11) скликає засідання правління та головує на них, забезпечує ведення протоколів засідань;

12) організовує ведення обліку військовозобов’язаних та мобілізаційну підготовку;

13) призначає за погодженням з відповідним державним органом посадову особу, яка є громадянином України, керівником режимно-секретного органу, на який покладається організація та здійснення заходів щодо охорони державної таємниці;

14) здійснює інші повноваження, передбачені законодавством та цим Статутом, а також покладені на нього рішеннями правління, загальних зборів або наглядової ради.

94. Засідання правління вважається правоможним, якщо в ньому беруть участь більшість його членів.

95. Під час голосування голова та кожен із членів правління мають один голос.

96. Рішення правління приймаються простою більшістю голосів членів правління, які беруть участь у голосуванні. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови правління. Протокол засідання правління підписують голова правління або особа, на яку покладено виконання обов’язків голови правління, та секретар правління.

Трудовий колектив Компанії

97. Трудовий колектив Компанії становлять працівники, які своєю працею беруть участь у її діяльності на підставі трудового договору (контракту), цивільно-правових договорів, а також інших документів, які регулюють трудові відносини працівників з Компанією.

98. Компанія має право залучати до роботи вітчизняних та іноземних спеціалістів, самостійно визначати форму, розмір та види оплати праці згідно із законодавством.

99. Умови організації та оплати праці членів трудового колективу Компанії, а також їх соціального захисту визначаються відповідно до законодавства. Умови організації та оплати праці іноземних громадян, а також їх соціального захисту визначаються договорами.

100. Відносини між органами Компанії та трудовим колективом регулюються колективним договором.

101. Трудовий колектив Компанії:

1) розглядає і схвалює проєкт колективного договору;

2) заслуховує інформацію про виконання колективного договору його сторонами;

3) бере участь у визначенні заходів матеріального і морального стимулювання високопродуктивної праці, заохочення винахідництва і раціоналізаторської діяльності;

4) вирішує разом з органами Компанії інші питання соціального розвитку.

102. Повноваження трудового колективу реалізуються шляхом прийняття рішень на загальних зборах (конференції) трудового колективу.

103. Загальні збори (конференція) трудового колективу проводяться не рідше ніж один раз на рік. Рівень представництва на загальних зборах (конференції) трудового колективу визначається спільним рішенням голови правління та виборного органу первинної профспілкової організації чи іншого представницького органу трудового колективу.

104. Загальні збори (конференція) трудового колективу є правоможними, якщо в них беруть участь не менш як дві третини загальної кількості працівників Компанії або їх представників.

105. Порядок голосування визначається загальними зборами (конференцією) трудового колективу.

106. У період між загальними зборами (конференцією) інтереси трудового колективу у відносинах з органами Компанії представляє виборний орган первинної профспілкової організації чи інший уповноважений загальними зборами (конференцією) трудового колективу представницький орган.

Облік та звітність Компанії

107. Компанія веде бухгалтерський облік, складає і подає статистичну інформацію та інші дані у порядку, встановленому законом. Статистична звітність ґрунтується на даних бухгалтерського обліку і подається в установленому обсязі органам державної статистики.

108. Фінансові результати діяльності Компанії визначаються на підставі річного бухгалтерського звіту та звіту про виконання фінансового плану на поточний рік.

109. Компанія та її посадові особи несуть установлену законом відповідальність за відповідність даних, що містяться у річному звіті та балансі Компанії.

110. Річний звіт підлягає затвердженню загальними зборами.

111. Фінансовий рік Компанії збігається з календарним роком.

112. Компанія може вести додаткові форми обліку, які необхідні для її діяльності, згідно із законодавством.

Внесення змін до цього Статуту

113. Питання внесення змін до цього Статуту належить до виключної компетенції загальних зборів.

114. Зміни до цього Статуту підлягають державній реєстрації.

115. У разі зміни складу акціонерів наглядова рада повинна скликати загальні збори, на яких затверджується нова редакція Статуту.

Виділ та припинення Компанії

116. Компанія припиняється в результаті реорганізації (злиття, приєднання, поділу, перетворення) або ліквідації.

117. Виділ та припинення Компанії здійснюються за рішенням загальних зборів, а у випадках, передбачених законом, за рішенням суду або відповідних органів влади.

118. Припинення Компанії здійснюється комісією, утвореною в порядку, встановленому законом. З дня призначення комісії до неї переходять повноваження з управління справами Компанії.

Майно, що належить Компанії, або частина вартості такого майна (включаючи виручку від продажу її майна у разі ліквідації) після розрахунків з кредиторами в установленому законом порядку черговості передається акціонеру.

Майно, передане Компанії у користування, повертається його власникам у натуральній формі без винагороди.

119. Припинення Компанії вважається завершеним, а Компанія такою, що припинилася, з моменту внесення відповідного запису до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 жовтня 2020 р. № 1272-р
Київ

Про звільнення Коваленко А. М. з посади заступника Міністра розвитку громад та територій України

Звільнити Коваленко Анну Миколаївну з посади заступника Міністра розвитку громад та територій України у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 21 жовтня 2020 р. № 1273-р
Київ

Про призначення Кузнєцова В. С. заступником Голови Державної казначейської служби України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації

Призначити Кузнєцова Володимира Сергійовича заступником Голови Державної казначейської служби України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації з 22 жовтня 2020 р. шляхом укладення контракту про проходження державної служби на період дії карантину, установленого з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 21 жовтня 2020 р. № 1285-р
Київ

Про тимчасове покладення виконання обов'язків члена правління акціонерного товариства «Українська залізниця» на Черніцького Р. Р.

Покласти тимчасово виконання обов'язків члена правління акціонерного товариства «Українська залізниця» на директора з інфраструктури зазначеного товариства Черніцького Романа Романовича строком на три місяці.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 21 жовтня 2020 р. № 1286-р
Київ

Про тимчасове покладення виконання обов'язків члена правління акціонерного товариства «Українська залізниця» на Перцовського О. С.

Покласти тимчасово виконання обов'язків члена правління акціонерного товари-

ства «Українська залізниця» на директора філії «Пасажи́рська компанія» зазначеного товариства Перцовського Олександра Семеновича строком на три місяці.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 21 жовтня 2020 р. № 1287-р
Київ

Про призначення Стороженка С. А. заступником Голови Державного агентства України з питань кіно

Призначити Стороженка Сергія Анатолійовича заступником Голови Державного агентства України з питань кіно з 22 жовтня 2020 р. шляхом укладення контракту про проходження державної служби на період дії карантину, установленого з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 21 жовтня 2020 р. № 1288-р
Київ

Про призначення Мірошніченка А. М. першим заступником Голови Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру

Призначити Мірошніченка Анатолія Миколайовича першим заступником Голови Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру з 22 жовтня 2020 р. шляхом укладення контракту про проходження державної служби на період дії карантину, установленого з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 21 жовтня 2020 р. № 1289-р
Київ

Про призначення Пуня В. Т. першим заступником Голови Державного агентства лісових ресурсів України

Призначити Пуня Віталія Теодоровича першим заступником Голови Державного агентства лісових ресурсів України з 22 жовтня 2020 р. шляхом укладення контракту про проходження державної служби на період дії карантину, установленого з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 21 жовтня 2020 р. № 1290-р
Київ

Про призначення Машкіна В. Г. Головою Національної соціальної сервісної служби України

Призначити Машкіна Владислава Геннадійовича Головою Національної соціальної сервісної служби України з 22 жовтня 2020 р. шляхом укладення контракту про проходження державної служби на період дії карантину, установленого з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 жовтня 2020 р. № 1291-р
Київ

Про звільнення Павловського А. В. з посади заступника Голови Державної митної служби України

Звільнити Павловського Андрія Віталійовича, призначеного за контрактом, з посади заступника Голови Державної митної служби України 22 жовтня 2020 р. за власним бажанням (пункт 3 частини першої статті 83 Закону України «Про державну службу»).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 жовтня 2020 р. № 1293-р
Київ

Про тимчасове покладення виконання обов'язків Голови Державної митної служби України на Єнтіса Є. Ф.

Покласти тимчасово, до призначення в установленому порядку Голови Державної митної служби України, виконання обов'язків Голови Державної митної служби України на заступника Голови Державної митної служби України з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації Єнтіса Євгенія Федоровича.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 22 жовтня 2020 р. № 1294-р
Київ

Про відсторонення Васильченка Ю. М. від виконання повноважень за посадою Голови Державної інспекції містобудування України

Відсторонити Васильченка Юрія Миколайовича від виконання повноважень за посадою Голови Державної інспекції містобудування України.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ОГОЛОШЕННЯ

Повістка про виклик обвинуваченої в судове засідання

Обвинувачена Толмачова Лариса Миколаївна, 20.08.1966 року народження, у вчиненні злочинів, передбачених ч.ч. 3, 4, 5 ст. 191, ч.ч. 1, 2 ст. 366 КК України, відповідно до вимог ст. 323 КПК України, викликається в судове засідання, яке відбудеться 12 листопада 2020 року о 14 год. 00 хв. у приміщенні Ленінського районного суду м. Полтави за адресою: м. Полтава, вул. А. Кукоби, 37, для участі в судовому засіданні як обвинувачена.

Обвинувачена Толмачова Л.М. зареєстрована за адресою: Полтавська область, м. Миргород, вул. Сорочинська, 2, кв. 73.

Поважні причини неприбуття особи на виклик до суду передбачені ст. 138 КПК України.

Наслідки неприбуття обвинуваченої передбачені ст.ст. 139, 323 КПК України.

Після опублікування оголошення в пресі обвинувачена вважається повідомленою про дату, час та місце розгляду справи.

Суддя Н.І. Крючко

ОГОЛОШЕННЯ № 2 від 30.10.2020

про результати проведення конкурсу щодо придбання житла на вторинному ринку

Державна установа «Центр обслуговування підрозділів Міністерства внутрішніх справ України» провела конкурс щодо придбання житла на вторинному ринку.

Закупівля здійснюється відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 16 лютого 2011 р. № 147.

Дата оприлюднення та номер оголошення про проведення конкурсу:

— газета «Урядовий кур'єр» від 08.10.2020 № 196 (6810)

— веб-сайт МВС — mvs.gov.ua від 08.10.2020

Переможці конкурсу щодо придбання житла на вторинному ринку:

— Конкурс з придбання житла на вторинному ринку за трьома лотами відмінити у зв'язку з неподанням жодної конкурсної пропозиції (протокол № 2 від 26 жовтня 2020 року).

ОГОЛОШЕННЯ № 3 від 30.10.2020

про проведення конкурсу на придбання квартир на вторинному ринку в місті Києві

Державна установа «Центр обслуговування підрозділів Міністерства внутрішніх справ України» оголошує конкурс на придбання квартир на вторинному ринку в місті Києві.

Закупівля здійснюється відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 16 лютого 2011 р. № 147.

Закупівля здійснюється відповідно до затверджених кошторисних призначень.

Предмет закупівлі:

Лот № 1 - однокімнатні квартири у кількості до 11 шт. (до 45 кв.м);

Лот № 2 - двокімнатні квартири у кількості до 10 шт. (до 70 кв.м);

Лот № 3 - трікімнатні квартири у кількості до 2 шт. (до 85 кв.м).

Отримання конкурсної документації, приймання конкурсних пропозицій:

м. Київ, вул. Богомольця, 10, центральний контрольно-перепускний пункт, канцелярія Державної установи «Центр обслуговування підрозділів Міністерства внутрішніх справ України» — тел. (044) 256 15 49 (вн. 25 49), (044) 256 14 53 (вн. 24 53);

в робочі дні з 9.00 год. 02 листопада 2020 року до 17.00 год. 16 листопада 2020 року;

веб-сайт МВС (тільки для отримання конкурсної документації) www.mvs.gov.ua.

Інформація щодо проведення конкурсу: тел. (044) 256 15 49 (вн. 25 49), (044) 256 14 53 (вн. 24 53)

Конкурс відбудеться 17 листопада 2020 року об 11.00 год. за адресою: м. Київ, вул. Богомольця, 10, каб. 410.

Учасникам конкурсу або уповноваженим особам мати при собі документ, що посвідчує особу.

ТОВ «Агрофірма «Оршівська» (код ЄДРПОУ 03801730), місцезнаходження якого: 59321, Чернівецька обл., Кіцманський район, село Оршівці, повідомляє про втрату оригіналу Свідоцтва про реєстрацію випуску облігацій (код ISIN — UA4000192827) №15/2/2016, дата видачі 07.09.2016 р., видане Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Приватний нотаріус Київського міського нотаріального округу Ліфанова Інна Олексіївна (м. Київ, вулиця Лаврухіна, буд.5, кв.1) запрошує спадкоємців померлої 08 березня 2020 року ДАНИЛЕНКО МАРІЇ ГРИГОРІВНИ, 07 липня 1930 року народження.

Втрачене посвідчення учасника бойових дій серії УБД №188825 від 25.04.2017, видане Головним управлінням персоналу Генерального штабу Збройних Сил України на ім'я Цибульова Романа Анатолійовича, **вважати недійсним.**

Втрачені документи: 1. Диплом яхтового капітана № 109/09. 2. Свідоцтво на право управління судном № 410/06. 3. Судновий білет вітрильного судна ДАП-3665-К, видані на Почерняєва О. І., **вважати недійсними.**

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 31 ЖОВТНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+2 +7	+6 +11	Черкаська	+2 +7	+6 +11
Житомирська	+1 +6	+6 +11	Кіровоградська	+3 +8	+7 +12
Чернігівська	+2 +7	+5 +10	Полтавська	+2 +7	+6 +11
Сумська	+1 +6	+5 +10	Дніпропетровська	+3 +8	+7 +12
Закарпатська	+2 +7	+8 +13	Одеська	+5 +10	+8 +13
Рівненська	+1 +6	+5 +10	Миколаївська	+4 +9	+9 +14
Львівська	+1 +6	+6 +11	Херсонська	+7 +12	+10 +15
Івано-Франківська	+1 +6	+5 +10	Запорізька	+6 +11	+10 +15
Волинська	+1 +6	+6 +11	Харківська	+4 +9	+8 +13
Хмельницька	+2 +7	+6 +11	Донецька	+7 +12	+10 +15
Чернівецька	+1 +6	+5 +10	Луганська	+6 +11	+9 +14
Тернопільська	+2 +7	+5 +10	Крим	+7 +12	+10 +15
Вінницька	+2 +7	+6 +11	Київ	+5 +7	+7 +9

Укргідрометцентр

1 лютого 2021 року для всіх категорій споживачів ТОВ «Телерадіокомпанія Краєвид» припиняє надання телекомунікаційних послуг з використанням технології мультисервісний радіодоступ (радіозв'язок у багатоканальних розподільчих системах для передавання та ретрансляції телевізійного зображення, передавання звуку, цифрової інформації, діапазон 2300-2400 МГц) у Миколаївській області. Детальну інформацію розміщено на сайті www.kraevyd.com.ua.

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступник головного редактора
Павло БЕБА

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Михайла Грушевського, 14**
Телефон для довідок: **253-12-95**.
Телефони відділу реклами: **253-55-09**,
факс: **230-06-71**, e-mail: adv@ukcc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 80 672
Загальний тираж за жовтень 263 508

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації
та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: **ТОВ «Мега-Поліграф»**,
04073, Київ, вул. Марка Бовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua